

[Kirsten Jacobsen.]

200.000 kr. forfalder til kontant indfrielse inden 8 dage. Hvor kan man med den real-kreditlovgivning, vi har i Danmark, gå ud og hente de penge? Den mand må gå fra hus og hjem, eller også må han gå ud på det sorte marked, og det tror jeg ikke ministeren synes er rimeligt. Derfor vil jeg bede ministeren overveje det endnu en gang.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg skal nok begynde med at sige i denne omgang, at fortrinsretten for de i tinglysningslovens § 4, stk. 1, nævnte skatter og afgifter til det offentlige navnlig er bestemt af fiskale hensyn, og heri indgår naturligvis en afvejning af den interesse, det offentlige har i at sikre sig betaling på lige fod af samtlige ejendomme uden hensyn til disse forskellige behæftelser sammenholdt med hensynet til realkreditlen. For så vidt angår de fordringer, som vi her har diskuteret, er det offentlige interesse af en sådan karakter, at fortrinsretten efter min opfattelse er velbegrundet, og jeg tvivler lidt på, at den i praksis har voldt de store problemer, som det nu antydes af fru Kirsten Jacobsen; jeg tror, det må siges, at befolkningen gennemgående har accepteret den som rimelig.

Så skal jeg sige yderligere, at så længe der endnu eksisterer pantebreve oprettet på den gamle formular I, har det også en vis betydning, at det offentlige netop på grund af fortrinsretten ikke behøver straks at pante for en ejendomsskatterestance blot for at sikre sig den bedst mulige prioritetsstilling i ejendommen.

Jeg skal slutte med at sige, at nok har vi tænkt i justitsministeriet, men vi er allerede bange for at tænke noget mere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Ib Nørhønd (DKP) til justitsministeren:

„Med hvilken begrundelse har ministeren undladt offentlig redegørelse for en så principielt betydningsfuld sag som CIAs aflytning af fhv. minister Alfred Jensens lejlighed?“

(Spm. nr. 228).

Skriftlig begrundelse.

Det er blevet bekendt, at agenter for CIA har foretaget ulovlig aflytning af fhv. minister Alfred Jensens lejlighed i 1958 som led i et forsøg på indblanding i indre danske partiforhold. Ministeren har i et svar til hr. Gert Petersen erkendt, at sådan aflytning har fundet sted, men har undladt over for offentligheden at redegøre for de for ministeriet foreliggende omstændigheder ved denne ulovlighed.

Da CIAs virksomhed over for politiske partier i en række vesteuropæiske lande helt ind i den seneste tid med god grund tildrager sig offentlighedens opmærksomhed, må det anses som en forpligtelse for ministeren at redegøre for de nærmere forhold, hvorunder et sådant fortilfælde er blevet begået i Danmark.

Ib Nørhønd (DKP):

Det kan anses for fastslået, at CIA gennemførte aflytning af fhv. minister Alfred Jensens lejlighed i 1958. Opmærksomheden herpå er henledt af en, hvad der kaldes højststående dansk politiker, og aflytningen er blevet bekræftet af justitsministeren. Forespurgt herom, som det hedder i politirapporterne, har ministeren imidlertid ikke villet oplyse om de nærmere omstændigheder, under påskud af at sagen var forældet og kun havde interesse for historikere og sådan noget.

Det er ikke rigtigt. Sagen er med rette omfattet af ganske betydelig offentlig interesse, som er aktualiseret af en række begivenheder. Ministeren anerkender, at der er tale om en ulovlighed, men det er ikke bare en lovovertrædelse blandt mange andre, som svinder væk med juridisk forældelse. Det er heller ikke bare en spionhistorie blandt mange andre, som der jo diskues op med. Der er tale om en målrettet aktion, efter førnævnte kilde gennemført under ledelse af specielt udsendte dansktalende CIA-agenter og rettet imod et lovligt dansk parti, altså en indblanding af groveste art.

Jeg vil yderligere understrege, at der ikke bare er tale om en aflytning for at søge efterretninger, men også om, at oplysninger, som man således indhentede, blev udnyttet til, hvad der i fagsproget hedder at plante falske meddelelser, som navnlig tilsigtede at